

TOLO SERVERA

AVUI

Pot ser que no em donàs conte
pot ser no ho vaig sabre veure
pot ser que fos el meu cor
immadur i somiador
que no prestés l'atenció
que el teu món es mereixia

Pot ser fos imperceptible
pot ser que tu no volguessis
pot ser que fos el teu cor
viatjant i trobador
que no tengués l'ocasió
que el moment li requeria

Però avui, avui
avui no tenim excusa
ens hem d'estimar sense mesura
avui, avui
se'ns ha desbordat la vida
que era nostra i tan senzilla
i ara, vine
que tot just ens hem trobat

Pot ser que no me'n recordi
pot ser que me fes enrere
pot ser que fos el meu cor
que enganxat al desamor
cec davant la situació
decidís deixar-ho córrer

Pot ser que no fos a posta
pot ser no valgués la pena
pot ser que fos el teu cor
que enfonsat en el dolor
trist i boig sense raó
volgués ser més fort que el roure

Però avui, avui
avui no tenim excusa
ens hem d'estimar sense mesura
avui, avui
se'ns ha desbordat la vida
que era nostra i tan senzilla, i ara, vine
que tot just ens hem trobat
Pot ser que ens faltessin dies
però avui ens sobren ganes

NU

Com un llenç que enyora els seus colors
fulla en blanc pendent de l'escriptor
com la barca que es perd dins la mar
sense mariner que la faci tornar

Com el cel que espera els seus estels
com sa pinta dins es teus cabells
lcaro apropant-se massa al sol
i la lluna plora perquè també el vol

És tan simple, és tan cru
a vegades costa no sentir-se nu
és tan fàcil, és tan dur
si jo hi estic també hi estaràs tu
si jo hi estic també hi estaràs tu

Com un àtom privat d'electrons
el cartell que indica a totes direccions
grà d'arena enmig d'un grà desert
nota a peu de pàgina de un llibre obert

Com l'ocell que và cercant l'estiu
com el vent que bufa sense cap motiu
el vaixell enmig de l'huracà
que amb prou feines veu la llum del far

És tan simple, és tan cru
a vegades costa no sentir-se nu
és tan fàcil, és tan dur
si jo hi estic també hi estaràs tu
si jo hi estic també hi estaràs tu

Com un zero a l'esquerra d'un u
darrer tren que no agafa ningú
com el bufó que presta els seus serveis
al rei de torn i a les seves lleis

Com te veus quan no hi ha ningú més?
que tal és enfrontar-se a un mateix?
no hi ha res a témer si al final
te despulles sense fer-te gens de mal

És tan simple, és tan cru
a vegades costa no sentir-se nu
és tan fàcil, és tan dur
si jo hi estic també hi estaràs tu
si jo hi estic també hi estaràs tu

SET HISTÒRIES

Ets com l'alba rere el sol
ets el vent que ajuda a prendre es vol
a navegar com un vaixell
cada línia de la pell
al teu costat, la lluna, sembla tan freda i nua

Encisadora com un cant
ets sa veu que lluita per sortir
i si el dolor me fa patir
prop de tu, ja no és per tant
vaig cercant sa pluja dins sa teva cintura

Set històries per un sol instant te don
ésser un nin voldria
com un cec, t'escolt, cada paraula teva me dona sa vida

Tant se val si ho creus o no
tant me dona quina és la raó
a cada alè que prenc hi ets tu
m'he estudiat bé la lliçó
que l'amor s'enyora, sigui tard o d'hora

Hagués pogut deixar-ho anar
i vaig triar morir a no estimar
vaig fer cendra del meu cor
per no caure, vaig volar
i he trobat ca meva just a ran de terra

Set històries per un sol instant te don
ésser un nin voldria
com un cec, t'escolt, cada paraula teva me dona sa vida
Set històries per un sol instant te don
ésser un nin voldria
com un cec, t'escolt, cada paraula teva me dona sa vida

Set històries don
set històries don
cada paraula me dona sa vida

HA VALGUT LA PENA

Jo et prenc el cor i tu em romps el meu
a contrapeu i ara que ens toca?
tu no ets per mi, ni jo som teu
arrels semblants, distinta soca.

Jo carreg pes, tu amolles llast
jo deix tancat, tu obris la porta
tots dos pendents del desenllaç
que ens du cap a una via morta

I gira que gira sa roda
rera cada empenta
estira i estira sa corda
fins al punt que es trenca

Tot i així ens hem estimat
ferit i curat
caigut i aixecat de'n terra
tot i així ens hem conegut
i és que cada minut
junts ha valgut la pena.

Te'n rius de mi i jo et faig plorar
quin és el pla quan tot s'enfonsa?
ho deixes morir o ho fas durar?
ni ho tens tan clar, ni et queda força

I gira que gira sa roda
rera cada empenta
estira i estira sa corda
fins al punt que es trenca

Tot i així ens hem estimat
ferit i curat
caigut i aixecat de'n terra
tot i així ens hem conegut
i és que cada minut
junts ha valgut la pena

ha ha ha ha ha ha ha valgut la pena
ha ha ha ha ha ha ha valgut la pena

Cada alè, cada mot, cada esclat
cada encert, cada error, tot plegat
tot el temps perdut
tot desig romput
tot l'amor en els cabells, embullat

Tot i així ens hem estimat
ferit i curat
caigut i aixecat de'n terra
tot i així ens hem conegut
i és que cada minut
junts ha valgut la pena

Tot i així ens hem estimat
ferit i curat
caigut i aixecat de'n terra
tot i així ens hem conegut
i és que cada minut
junts ha valgut la pena

ha ha ha ha ha ha ha valgut la pena
ha ha ha ha ha ha ha valgut la pena

SERÉ

Hauria de deixar-me anar pel renou de la mar
i no perdre es temps enyorant-te
desfer-me'n del que hagués pogut ser
i així, sense voler, enterrar-ho tot d'una vegada

No vaig sabre com fugir, un estel del matí
m'empenyia a continuar viatge
vaig voler perdre la raó, intoxicar-me d'amor
però no podia amb tant d'equipatge

I tan sols queda llançar una moneda
i deixar que la sort decideixi per mi
la vida m'espera assegut a sa vorera
on et vaig perdre a la
fi

Seré tal com l'aire, intens i tenaç
lliure i capaç d'oblidar-te
seré tal com era, seré de veritat
seré i no faré cap passa enrera

Ara no, ara no, ara, ara no
Ara no, ara no, ara, ara no

Hauria de deixar-me anar, no fer el boig i callar
no esperar fins a caure de cara
quants de "l'estim" no vaig dir i és que al cap i a la
fi
potser no me l'estimava gaire

Dius que tens l'ànima freda i que entre espines de seda
s'ha ajagut i ha quedat adormida
i és que t'estàs confonent, aquest foc és el vent
el que abans te donava la vida

I tan sols queda llançar una moneda
i deixar que la sort decideixi per mi
la vida m'espera assegut a sa vorera
on et vaig perdre a la fi

Seré tal com l'aire, intens i tenaç
lliure i capaç d'oblidar-te
seré tal com era, seré de veritat
seré i no faré cap passa enrera

Ara no, ara no, ara, ara no
Ara no, ara no, ara, ara no

Hauria de deixar-me anar...

RES ÉS PER SEMPRE

Els dos van jurar estimar-se sense mida
i se van jugar a una sola carta la vida
no els vengué de nou aquell deliri fora corda
i tot aquell renou es presentà un dia a la porta

l ell va confessar
que a vegades somiava que es feia a la mar
i ella se va cansar
de besades amb gust a fracàs

Res és per sempre, no
si no és ben vertader
i és que l'amor sincer
no posa condicions

Mai és a bastament
si quan se diu "t'estim"
sona imperfecte i prim
fora cap sentiment, fora cap sentiment†

Passaren els anys entre jocs i bambolines
es van deixar anar, curaren velles ferides
van cercar el sentit a cada abraçada buida
al cap i a la fi, la brutor se'n va amb la pluja

l ell no, no va marxar
no va posar proa cap a l'ampla mar
i ella va, va oblidar
la passió i el desig malgastats

Res és per sempre, no
si no és ben vertader
i és que l'amor sincer
no posa condicions

Mai és a bastament
si quan se diu "t'estim"
sona imperfecte i prim
fora cap sentiment, fora cap sentiment

QUAN ETS AMB MI

Quan ets amb mi encaïç la lluna com un boig que no té cura
com l'aire dins els teus cabells de mel
Quan ets amb mi no hi ha distància que refredi la meua ànsia
de deixar-me anar per dins sa teua pell

Quan ets amb mi el cor me sagna i el que en potser m'espanta
tan sols tenir-te a prop me pot fer bé
Quan ets amb mi no tenc cap dubte sé que l'amor arriba de sobte
quan ets aquí, no ho veus?
quan ets amb mi

Amb sinceritat jo t'he de dir que ho fas molt bé això de fingir
i tenc ben clar que saps aparentar que lo nostro encara importa
que l'avorriment no et pesa, sé que hi ha llum rere la porta
perquè algú hi ha que t'espera
i més igual, no hi pens quan ets amb mi

Quan ets amb mi em cures ferides
perquè ets llavor d'on surt la vida
fred d'hivern que em pren s'alé des pit
Quan ets amb mi no em costa pena
perdre de vista sa vorera
onada que se'n torna mar endins

Quan ets amb mi som qui t'estima
el qui bé et vol i bé et voldria
ets un instant, un pic i un altre més
Quan ets amb mi no tenc excusa
perquè ets deessa, esclava i musa
quan ets aquí, no ho veus?
quan ets amb mi

Amb sinceritat jo t'he de dir que ho fas molt bé això de fingir
i tenc ben clar que saps aparentar que lo nostro encara importa
que l'avorriment no et pesa, sé que hi ha llum rere la porta
perquè algú hi ha que t'espera
i més igual, no hi pens quan ets amb mi

Quan ets amb mi
quan ets aquí
quan ets amb mi

Amb sinceritat jo t'he de dir que ho fas molt bé això de fingir
i tenc ben clar que saps aparentar que lo nostro encara importa
que l'avorriment no et pesa, sé que hi ha llum rere la porta
perquè algú hi ha que t'espera
i més igual, no hi pens quan ets amb mi

TOT MENYS TU

Sembla que sense voler vam topar amb tot l'amor d'aquest món
que en un instant tot se'ns va capgirar i vam perdre la raó

Tu i jo, jo i tu, un i un i tots dos junts i tant se val
tan sols sé que no puc respirar si no ets amb mi, al meu costat

I és que tot s'embolica, tot se desdibuixa
tot perd el sentit, tot fa més mal
i és que tot i tot s'enfonsa, tot té mala ferida
tot té gust a morfina, tot és irreal

Tot menys tu, tot menys tu...

Cada pic que ens miram, cada alè que ens donam, ho deim tot
cada palm de la pell, cada silenci, cada ocell, és lo que som

Quan la vida fa plans, ja te pots rentar les mans que tanmateix
I és que val més deixar-se anar, morir amb tu a dins la mar ja m'està bé

I és que tot s'embolica, tot se desdibuixa
tot perd el sentit, tot fa més mal
i és que tot i tot s'enfonsa, tot té mala ferida
tot té gust a morfina, tot és irreal

Tot menys tu, tot menys tu
tot menys tu, tot menys tu
i és que tot i tot menys tu

I és que tot s'embolica
i és que tot i tot s'enfonsa
tot menys tu
tot menys tu

VOLDRIA

Diga'm, com puc fer que aturi aquest renou
diga'm, com no quedar xop si encara plou
i ara diga'm, com puc fer que amaini l'huracà
i que escampin els niguls que no ens deixen respirar

Diga'm, perquè canta trist el rossinyol
tan sols diga'm, perquè aquest amor té gust a dol
i ara diga'm, com podria fer per no oblidar
El moment en què tu i jo aprenguérem a estimar

Voldria fondre la meva ànima amb la teva
que cada vegada fos com sa primera
i que el temps no volgués tenir tanta pressa
voldria no xapar-me el cor

Voldria que no quedàs rastre de tristesa
que cada hivern se transformàs en primavera
i no fer una passa envant i dues enrere
voldria no tornar-me boig

Diga'm, quin embruix estrany ens va aplegar
diga'm, si creus que va ser tot fruit de l'atzar
i ara diga'm, que ha valgut la pena viure així
tot obert de bat a bat, tu ja saps lo que vull dir

Vine, que va ser una broma de mal gust
Però vine, que és mal de fer cantar si no hi ets tu
i ara vine, que en aquest racó vora la mar
escriurem versos d'amor que ens faran tornar a estimar

Voldria fondre la meva ànima amb la teva
que cada vegada fos com sa primera
i que el temps no volgués tenir tanta pressa
voldria no xapar-me el cor

Voldria que no quedàs rastre de tristesa
que cada hivern se transformàs en primavera
i no fer una passa envant i dues enrere
voldria no tornar-me boig

Voldria no tornar-me boig
i és que voldria no tornar-me boig, voldria no tornar-me boig

Voldria fondre la meva ànima amb la teva
i que el temps no volgués tenir tanta pressa
i és que voldria que no quedàs rastre de tristesa
i no fer una passa envant i dues enrere
voldria no tornar-me boig, voldria...

L'AGULLA DE LA CORBATA

Veig una nina que me regala roses
veig un ocell amb les ales xapades
veig la calitja com va cremant les ones
veig un oceà fora una gota d'aigua

Veig un padrí sense nets que l'estimin
veig un soldat que afusella un ostatic
veig una fàbrica d'armes per simis
faig tard a la feina i el cotxo no arranca

No trob el sentit al fet d'estar-me mans plegades
no hi ha cap motiu de pes per no donar una passa

No he pogut trobar
no he pogut trobar
no he pogut trobar
l'agulla de la corbata

Veig una selva plena de senyals de tràfic
veig un homo que xerra i no obri els llavis
veig que una dona ven ramells de flors de plàstic
veig que el diari no parla de canvis

Veig una llauna de cors en conserva
veig com els arbres van perdent les fulles
veig com la tardor ja no arriba al setembre
faig tard a casa meva, encara vas tan nua?

No trob el sentit al fet d'estar-me mans plegades
no hi ha cap motiu de pes per no donar una passa

No he pogut trobar
no he pogut trobar
no he pogut trobar
l'agulla de la corbata

TANT DE BO

Quan el sol se dorm i tens por a la son
com un moix cerques la fosca
plora la ciutat i tu i la soledat
vos mirau d'un tros enfora

Llavis de cartó, rialles de bufó
i l'hivern, mentres, t'encalça
perfum de tardor, sona una cançó
amb la primera llum de l'alba

Tant de bo fos ella, tant de bo fos ell
tant de bo l'atzar ajuntàs dos cors en una sola pell
tant de bo fos sempre, tant de bo ho sabés
tanmateix la vida és la que fa ferida i qui cura és el temps
qui cura és el temps

Quan es fa de nit pels carrers endins
qui no troba afecte, el compra
tanca es darrer bar i costa un poc trobar
un cantó on no hi plogui a rompre

Un altre horitzó, un altra direcció
una altra obscura carretera
tenies tu raó, ens va faltar passió
per fugir i no mirar enrera

Tant de bo fos ella, tant de bo fos ell
tant de bo l'atzar ajuntàs dos cors en una sola pell
tant de bo fos sempre, tant de bo ho sabés
tanmateix la vida és la que fa ferida i qui cura és el temps
tant de bo fos ella, tant de bo fos ell
tant de bo l'atzar ajuntàs dos cors en una sola pell
tanmateix la vida és la que fa ferida i qui cura és el temps
qui cura és el temps